

Fødsels- og Plejestiftelse, og fra 1. Juli 1909 konstitueredes Kontorchef i samme Ministerium Weis som Chef for det kgl. Teater og Kapel. Paa Grund af Overgangsforholdene saavel ved Hospitalet som ved Teatret er der ikke bleven givet de paagældende Embedsmænd fast Ansættelse i de nævnte Stillinger, om end de straks ved deres Konstitution ere udtraadte af Lønning i Ministeriet; følgelig har den ved Kontorchef Weis' Afgang ledigblevne Kontorchefsplads og den ved Fuldmægtig Seidelins Afgang ledigblevne Fuldmægtigplads kun kunnet besættes ved Konstitution, og det samme gælder den Fuldmægtigplads, der blev ledig ved, at en Fuldmægtig konstitueredes i Kontorchef Weis's Sted; paa Grund af disse Konstitutioner ejendommelige Karakter synes det imidlertid rimeligt, at de i de nævnte ledig blevne Embeder konstituerede Embedsmænd, naar de opnaa fast Ansættelse, faa denne regnet fra det Tidspunkt, de konstitueredes i Embedet. Dette vilde i Øjeblikket faa Betydning for Fuldmægtigene F. Dahl og V. Holbøll, der — paa Grund af andet Avancement i Ministeriet — ere blevne fast ansatte fra henholdsvis 1. April og 1. November d. A. at regne.

I Henhold til foranstaaende foreslaar man derfor, at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til for ovennævnte to Fuldmægtiges Vedkommende at beregne deres Anciennitet, som om de havde været fast ansatte fra det Tidspunkt de konstitueredes som Fuldmægtige, nemlig henholdsvis 1. Juli 1908 og 1. Juli 1909.

Cand. jur. C. Hegermann-Lindencrone har fra 1. Januar 1906 til 31. Juli 1908 gjort Tjeneste i Udenrigsministeriet først som konstitueret og derefter som fast Assistent; fra 1. August 1908 konstitueredes han derefter som Assistent i Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, hvor han nu fra 1. November d. A. at regne har modtaget fast Ansættelse.

Finansministeriet, med hvilket man har brevvekslet angaaende Beregningen af Assistent Hegermann-Lindencrones Lønningsanciennitet, har ikke ment uden særlig Hjemmel paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven at kunne medregne hans Tjenestetid i Udenrigsministeriet, da den for Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet gældende Lønningslov, nemlig Lov Nr. 42 af 22. Marts 1907, ikke er den samme som den for Udenrigsministeriet gældende, og den førstnævnte Lov kun regner med Ansættelse i de Stillinger, som omfattes af Loven. Man maa imidlertid anse det for ubilligt, om den paagældende, der ansattes i Udenrigsministeriet paa et Tidspunkt, da der for dette Ministerium gjaldt samme Lønningsregler som for de andre Ministerier, blot fordi Udenrigsministeriets Lønningslov nu er udskilt fra de andre Ministeriers, ikke skulde kunne faa medregnet sin Tjenestetid fra nævnte Ministerium, og Ubilligheden træder saa meget mere frem, naar man erindrer, at Assistent Hegermann-Lindencrone ubetinget vilde have faaet sin samlede Ministerietjenestetid medregnet, hvis han var overgaaet til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet blot een Dag, før Lov 22. Marts 1907 traadte i Kraft. Man skal derfor foreslaa, at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til at tillægge ham Anciennitet fra 1. Januar 1906.

Til 2. I Overensstemmelse med, at man paa Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1910—11, jfr. Rigsdagstidenden for 1909—10, Tillæg A., Sp. 1041—42, har optaget Forslag om Forøgelse af Ekspeditionssekretærernes Antal fra 2 til 4, har man, da den anførte Begrundelse i lige saa fuldt Maal gælder for Finansaaret 1909—10, optaget 1,200 Kr. som Honorar til 2 Ekspeditionssekretærer.

Til 3. I Henhold til kgl. Resolution af 24. Juli d. A. fritoges Chefen for 2det Departement under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet A. Asmussen for Departementschefesforretningerne vedrørende 2det Ekspeditionskontor. Anledningen til, at Departementschefen saaledes ønskede sig fritagen for en Del af sin Embedsgerning, var den, at hans Helbred ikke mere tillod ham at arbejde i det Omfang, som nævnte Stillings stadig stigende Arbejdsmængde nødvendiggjorde. Til Oplysning om, i hvilken Grad Arbejdet i 2det Departement er steget, siden Departementschef Asmussen i 1888 overtog Departementet, skal her blot anføres, at medens 2det og 3die Kontors Brevantal i 1888 var henholdsvis 3,397 og 4,237, er Brevantallet i 1908 steget til 15,214 for 2det Kontors Vedkommende — hvortil komme ca. 7,000 Breve vedrørende Skolelærernes Enkeforsørgelse — og til 10,332 for 3die Kontors Vedkommende, hvorhos 1909 for begge Kontorers Vedkommende synes at ville medføre endnu yderligere Stigning i Brevantallet. Ogsaa paa anden Maade lægges der mere Beslag paa Departementschefens